

BALLARINOS SITGES

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:

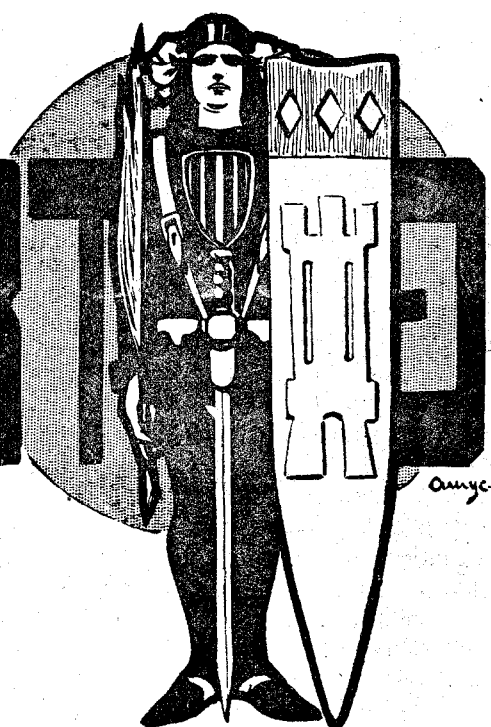
Sitges, un trimestre, 1'50 pessetas
Espanya, un any, 7' id.
Extranger, un any, 2'50 pesos (or)

Anuncis, Esquelas, Remitits y Reclams
a preus convencionals

• Setmanari catalá •

Redacció y Administració:

Carrer de Sant Pere, 6

Feyna a fer

MESTRES CATALANS

La tasca del Catalanisme ha d'esser sempre procurar fer adeptes per medis persuasius, may per medis violents. Convé, per lo tant, que treballém sembrant arréu pau y germanor entre la gent de nostra terra, y aixís, a la vegada que farém las nostras ideas agradosas a tothom, nos diferenciarem de la gent que defensa las ideas centralistas, que quan senten que parlém per enlairar las cosas de Catalunya y del nostre dret a usar de la parla catalana, en tots els actes íntims y adhuc en els oficials dintre nostra regió, sembla que'l diable se'ls emporti y gosan fent escarni de lo que per nosaltres es tan estimat.

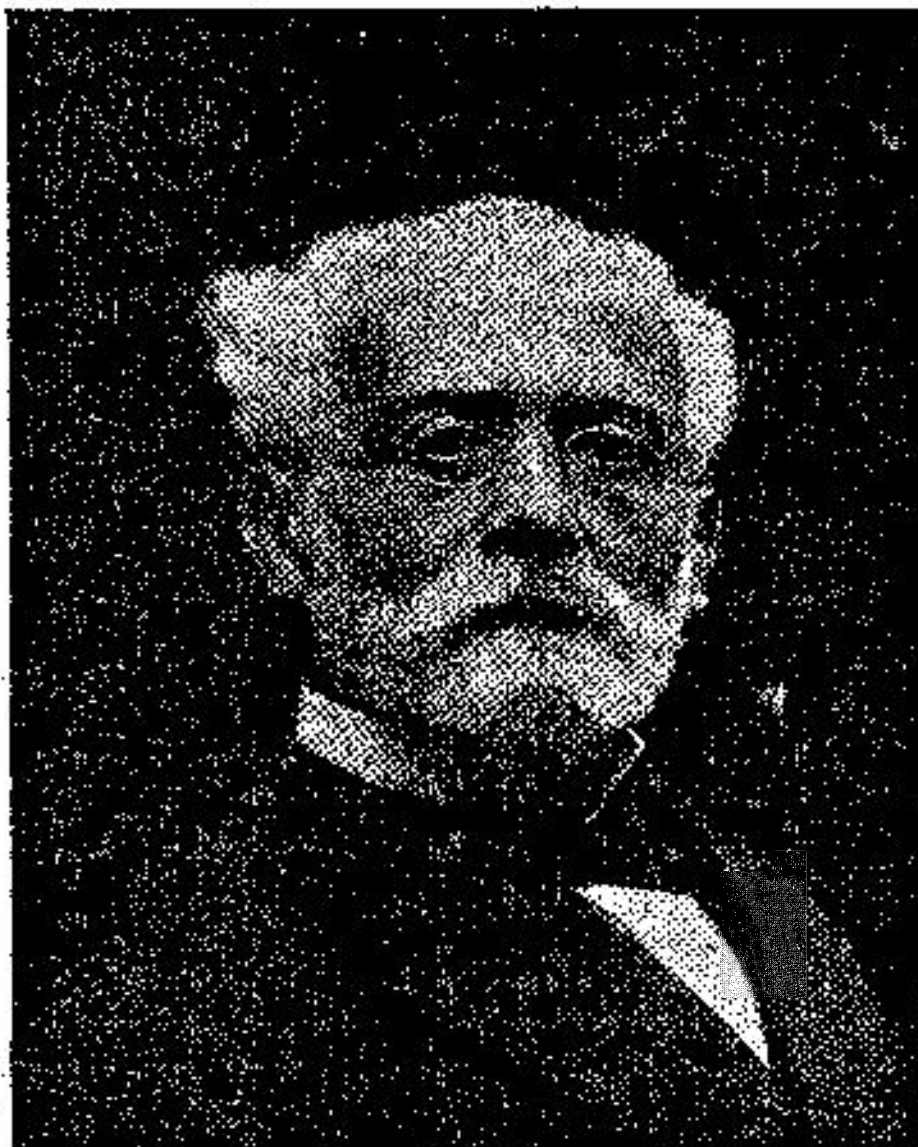
Además, pera que la nostra causa fassi vía a passos de gegant, es precis que la dóna catalana'ns ajudi propagant y divulgant las ideas que defensém.

Que la dóna te una gran forsa de voluntat pera conseguir tot lo que's proposa, no hi ha dubte, com tampoch es dubtós que la dóna d'aquesta terra veu ab bons ulls y li són molt simpáticas las ideas que'l Catalanisme defensa. Si ella, donchs, ens ajudés, treballant pera que tots els fills de Catalunya l'aimessin com se mereix, es ben segur que molt aviat lograriam assolir els drets que'ls catalanistas reclamém, perque són de rahó, y evidentment que caminariam ben depresa vers la reivindicació de tot lo que'ns pertany.

Encara que la dóna catalana no'ns ajudés per simpatía a las nostras ideas, hauria de ferho per egoisme, tenint en compte que'ls que defensen las ideas centralistas són partidaris del servey militar obligatori y nosaltres preteném y defensém el servey voluntari, que es el més democrátrich y més racional y'l més ajustat a las nostras costúms.

A la classe de servey que nosaltres defensém sols pendrian l'ofici de las armas els que per ell tinguessin vocació, y s'evitaria'l disbarat de treure'ls fills del sí de las familias, precisament a l'edat en que més falta i fa al jovent l'apoyo dels pares, perque es l'edat en que's troban al mitj d'apendre un ofici o be una carrera. Encara més: ab el que, tocant a aquest punt, nosaltres volém, s'evitarien las mares las tristesas y las angunias que passen pels encontorns del día que han de rifar als seus fills y'ls planys y llágrimas que llenan el día que se'ls emportan per anar a filas.

Cal, donchs, que las donas ho tinguin present tot aixó, y que comparat be lo que nosaltres defensém ab lo que defensen els centralistas, vegin a quín costat els hi convé decantarse, y si com es de suposar es cap al nostre, que treballin ab fe y entusiasme pera educar als seus fillets a la catalana, fentlos hi estimar molt las costúms y la parla de la nostra terra, y sobre tot que las familias que, perque diuen vesteix més, tenen la viciosa costum de renegar de nostra llengua usantne de forastera fins en la vida íntima, que la perdin aital costum y que no tan sols usin la nostra pera parlar, sinó pera escriurir y pera tots els actes en que no'ns ho vedi el formulisme oficial.

Felip Pedrell

Aquest inteligent músich ocupa un lloch preeminent entre els conreuhadors del art diví. Son nom y sas obras son coneguts de tothom encara que no hagi contribuït a la difusió del género de musica popular a que tan aficionat es nostre poble.

Sa obra darrera *Els Pirineus*, trilogia musical representada fa poch temps en el Liceo, de Barcelona, acabá de rodónejar la anomenada de que gosava, conquistantse nous y llegítims lloers.

Tant com bon mestre de música es bon crítich del seu art y sos treballs literaris basats en el mateix, se llegeixen sempre ab gúst per sa oportunitat y sas ensenyansas.

Ha demostrat sempre coneixements profonds y de verdadera importancia, donant a conèixer el valor de músichs antichs, investigant els arxius musicals, descobrinthi oblidadas produccions de trascendencia remarcable.

Més que un mestre es un sabi y aixís el consideran quants senten admiració per sos extensos coneixements y per sa personalitat artística, essent además conegut de tots els centros musicals del món, que'l conceptuan com una celebritat musical de primera magnitud.

Catalunya s'honra tenintlo per fill y tots els seus contemporanis nos sentim complaguts de que'l seu nom se destaquí entre'ls genis de las actuals generacions.

SOCIETARISME, COOPERATIVISME Y ACCIÓ POLITICA

No és aquest el moment oportú pera exposar en públich mon criteri respecte la táctica, procediments o modo d'esser de cada ún dels tres factors que capsan aquest mal compaginat article. Ho deixo pera millor ocasió, que a no dubtar no ha de faltarme en o successiu, ocasió més oportuna pera insistir de nou y posant els punts sobre las iis, dir la vritat nua referent al involucrament de certas teorías que sols ser-

veixen pera estacionar la marxa del progrés en sentit económic per medi d'imposicions que tendeixen a excluir lo més respectable, qu'és la llibertat individual, sens perjudici del proxim. Explicaré avuy tan sols als que ho ignoran quáls són els fins principals que persegueixen aquets tres cossos de combatents: societarisme, cooperativisme y acció política, pera qu'estiguin previnguts y sápigam el lloch en que tenen que acudir en defensa dels seus interessos económichs.

No oblidin els treballadors que per medi de las so-

cietats de resistència, quan aquestes estan ben dirigides, sense apassionaments, odís o altres defectes que algunes d'elles, desgraciadament, pateixen, puden obtenir dels patrons millors que tendeixen a que sia més respectat l'obrer, menys penós el treball o a que s'ian més retribuïts sos salaris; del mateix mode per medi de las societats cooperatives pot la classe treballadora arribar a suprimir els intermediaris, poguent els obrers ser molt bé consumidors y venedors a la vegada, y, per últim, conseguir per medi de la lluita política lleys econòmiques que'ls favoreixin y que tanta falta fan.

Negar que aquets tres factors es complementan, seria volguer negar lo innegable y tal cosa no'm proposo, pero haig d'advertir que si'ls tres aspiran a un mateix fi econòmic no és menys vritat que cada ún d'ells tenen sa esfera d'acció propia, en distints procediments, diferenta táctica, distinta reglamentació. El mode de lluitar de las societats de resistència contra'ls patrons, no és el mateix que s'emplea en las societats cooperatives de consúm contra'ls tenders o viceversa; la lluita qu'emplean els que no están conformes en el regim actual del Estat, es de tot punt diferent dels ya citats.

Per lo tant, un individu pot ser bon cooperador, bon sociatari y bon polítich sempre que tingui convicció propia, may per imposicions que rebaixan a home la seva personalitat.

LLUIS VALLALTA

Carta oberta

Al festiu senyor Benaprés

Pensava esperar l'acabament de la seva «Carta abierta», que publica per entregues en el periòdich caciquista d'aquesta localitat, pera contestarli, mes com sembla que porta camí de no acabar-se, que aquest és un dels molts mèrits de tot quant vosté publica, he pensat ocupar-me de lo que fins ara te escrit, sens perjudi de més endavant contestarli lo que vagi escrivint si es que valgui la pena y jo no tinc altrás tonterias ab que distreurem.

Deixant apart tot aixó de la seva alegria, del seu optimisme, etc., —que Deu á vosté li mantingui tant com lo poch que preocupa a la vila, —passaré a ocupar-me dels punts essencials de la seva de referència, que califico de temeraria perque pretén demostrar lo idemostrable.

Entre las declaracions fetas per vosté en pública sessió del Ajuntament y las que li ha publicat el paperet de enfrente, es nota una contradicció manifesta, puig mentres unas vegadas ha afirmat que de la seva falsa Memoria no'n sabia gran cosa, d'altras ha assegurat que vosté era'l pare del desdixat gastament, fins al punt de que hasta las 'provas havia' corretgit quan dit periòdich va publicarlas, confessant a última hora que li havian feta per encàrrech. Sigui tan bromista com vulgui, pero no divagui, que pot molt bé ferse broma y dir vritats a un temps.

De si el Dictamen que la majoria va donar de la seva mala Memoria va aplastarlo o nó, deixemho corre: no és vosté l'indicat a jutjarho; be prou ho ha fallat l'opinió y aquesta, creguim, encara que *su natural festiu* no s'hi avingui, els dona per ben difunts a vosté y a la Memoria.

Aquellas apreciacions de si els números concrets poden o no ser enganyosos, no son més que sofismas de mala lley que únicament poden fer dubtar als flachs d'enteniment; la vritat es una y pretendre conciliar lo fals ab lo verdader, com vosté's proposa, és el colmo del absurdo.

Després d'afirmar que'l deute municipal era de 90,000 pessetas, pera negar que se'n deguin 188,000 y pico, com prova ab tota escrupulositat el Dictamen de la majoria, afirma que sols se'n deuen 155,000 y pico.

En qué quedém? També és diferencia d'apreciació aquesta contradicció manifesta? Desenganyis, la vritat sempre sura, y tan falsa és la primera com la segona de las sevas afirmacions.

Sense demostrar la falsetat de qualsevol de las partidas que integran la quantitat de 188,000 y pico de pessetas, es absurdo negar la vritat de la suma.

Funda la discrepancia de 32,000 y pico de pessetas entre'ls dos Dictamens, en que mentres la minoria rebaixa del deute total aquesta quantitat que prové de 18,000 pessetas pera fortificacions, tant pera somatents, quant pera ninxos, etc., fins a sumar las mentadas, la majoria, que's veu que sab o vol comptar millor, no las descompta. És clar que nó! El que l'Ajuntament tingui crèdits no vol dir pas que no degui. Si algún dia arribessin a cobrarse aquestas partidas y las apliquessin al pago dels deutes, alashoras si que podriam dir que sols es deuen las 155,000, pero mentres no s'hagin fet aquestas operacions subsisteix el deute de 188,000 y pico de pessetas.

Si jo dech mil duros, per exemple, encara que a mi me'n deguin altres tants, puch negar que jo dech aquella quantitat? Nó: pera extingir el deute és indispensable que cobrant o deixant de cobrar pagui els mil duros; únicament alashoras deixaria de deurels.

Es necessari esser totho de naixement pera afirmar lo contrari. Y no's comprén que vosté s'empenyi en fer aquesta afirmació.

Ab las consideracions que li faig, hi entrevé més, molt més, el sentit comú que l'Aritmética, per la qual sembla demostra pocas preferencias. No compti, si no li agrada, pero al menys raciocini ab llógica.

Sigui valent nna vegada a la vida; despullis de cert malentés amor propi y convingui en que aquellas diferencias de criteri de que parla vosté no existeixen ni poden existir tractant-se de números, tant si son abstractes com concrets, que las cosas son o no son, que'l deute pot esser únicament de tant o de quant, pero que pugui esser de tant y de quant a la vegada, casi és pecat mortal afirmarho.

Referent als adelantos durant el biéni de la seva presidencia, diguent lo just ens hi conformém, pero si vol adornarse ab plomas de papagayo extremant l'import, cregui que perdrá la gloria.

També'n soch partidari de que la pau y tranquilitat regni en nostra estimada vila, pero tingui en compte que mentres hi hagi embaucadors del poble y qui els secundi, es difícilissim lograrho.

Quan el poble es convenci de que's fa bona administració y vegi arrencats els arbres sota quina ombra d'immoralitats es pretén medrar, estich segur que aixó sera una bassa d'oli.

J. AMELL

(Continuará o no continuará).

El discurs de'n Cambó

Per l'interés excepcional que revesteix el valent y patriòtic discurs pronunciat devant del Rey per l'eloquent regidor catalanista barceloní don Francesch Cambó, el publiquem ab molt gust á continuació.

A las moltas felicitacions que ha rebut el senyor Cambó, BALUART DE SITGES hi uneix la seva més entusiasmada.

Ya habeis visto, Señor, esta ciudad de Barcelona que al recibiros cortés y cariñosamente ha demostrado cuán poco fundadas eran las sospechas de que esta noble y leal ciudad pudiera obrar de distinto modo de como su dignidad y cortesía, jamás desmentida, la exigían.

Y ya que no habeis venido á recoger triunfos, que en vuestra altura son completamente innecesarios sino á conocer esta ciudad, no sólo en su cuerpo, sino en su alma, sus aspiraciones, sus quejas y sus esperanzas, creemos ha de serle grato á Vuestra Majestad que, cumpliendo con nuestro deber, le hablemos con catalana franqueza, y con toda lealtad le digamos algo del sentimiento regionalista que nos trajo aquí, y que con mayor ó menor intensidad veréis palpar en todas las manifestaciones de orden del pueblo catalán, que hoy tiene la honra de recibir vuestra real visita.

Esta ciudad, Señor, no se siente feliz. Se engañaría Vuestra Majestad si creyese que el contento que se manifiesta desde que os tiene en su seno indica que están satisfechas sus aspiraciones, que los graves problemas que tiene planteados y las hondas preocupaciones de su espíritu han desaparecido. Barcelona, con ser ciudad grande y rica, quiere serlo mucho más, y se siente con fuerzas y energías para conseguirlo y para ello no pide más que libertad, libertad para dar expansión á las fuerzas y á las energías que en ella bullen y pugnan en vano, buscando una expansión que sólo en mínima parte le permite las trabas de la ley.

La legislación á que está sujeto el Ayuntamiento de Barcelona no corresponde á la grandeza y á la vida de esta ciudad, y esta legislación, que para otros municipios puede ser justa y protectora, es para la nueva ciudad de Barcelona lo que eran las murallas para la ciudad antigua, un círculo que oprime y ahoga.

Dentro de pocos momentos vuestra vista abarcará en su conjunto esta ciudad que se extiende de la montaña al mar y de río á río, y si con detenimiento la mira, verá como este inmenso Ensanche que rodea la vieja Barcelona es obra exclusiva de la iniciativa individual, que no ha tenido trabas en su acción para realizar tan colosal esfuerzo.

Mas no verá, no podrá ver en parte alguna la acción de la municipalidad barcelonesa; los parques, los bosques, los grandes edificios destinados á servicios públicos y de cultura, que en todas las grandes ciudades de Europa señalan la fuerza de la orden colectiva representada por la municipalidad, en Barcelona no existen, porque el Ayuntamiento no tiene libertad de acción ni medios económicos para ello. Y no es, Señor, que la ciudad de Barcelona no contribuya al esfuerzo colectivo que el Ayuntamiento representa en tanta proporción como otras grandes ciudades extranjeras. Mas lo que paga el pueblo para el fomento de la ciudad sólo en mínima parte en la ciudad se queda.

Desde la cumbre del Tibidabo veréis los ensanches de Gracia y San Martín que tienen extensión y vida de grandes ciudades.

Pues bien, estos ensanches existen á pesar de la ley. Si la ley se cumpliera millares de casas y fábricas tendrían que derribarse, convirtiéndose en campos yermos centros de producción, de riqueza y de vida.

Parece que la ley á que viene sujeto el Municipio de Barcelona es incompatible con la vida y engrandecimiento de esta ciudad.

Para que desaparezca esta incompatibilidad pedimos la libertad, pedimos la autonomía del Municipio.

Pero para que esta libertad y esta autonomía puedan producir todos sus efectos, puedan dar expansión á todas las energías que aquí pugnan por abrirse paso, deben ser completas, sin trabas ni limitaciones impuestas por la desconfianza que embarazan y estorban para el bien y atajan el mal.

Bien comprendemos, Señor, que esta autonomía municipal que reclamamos es difícil de armonizarla, es un injerto difícil, casi imposible de aplicar con esperanza de éxito en el árbol de una organización centralizada.

Por ello los regionalistas pedimos todas las autonomías de los organismos naturales de la región, del municipio, de la familia.

Ceemos, Señor, que esas ansias de libertad las juzgará Su Majestad con benevolencia y sin prevención alguna; que nosotros como concejales de Barcelona, sólo deseamos que esta ciudad sea, no la primera de España, sino una de las primeras del mundo, como seguramente desea también Su Majestad.

Y esto, Señor, sólo se conseguirá con la autonomía, que, al engrandecer á este pueblo, engrandecerá á su Rey.

Carta interessant

El diputat provincial catalanista d'aquest districte ha enviat als arcaldes catalanistas del mateix, el següent important document:

«Sr. D....

Suposo que tindrà en son poder una carta que en unió d'altres diputats he dirigit a vosté y companys, d'Ajuntament recomenántlosi l'assistència a la recepció que tindrà lloch en el palau de la Diputació en honor de S. M. el Rey Don Alfons XIII, y com son contingut lacònic necessita aclaracions, me permeto al insistir en la conveniencia de concorrer a dit acte, exposárloshi las rahons en que l'apoyo.

No vull ni pe'ls meus amichs ni per mi la responsabilitat de certs retraiments que s'interpretarian com a desafecte, com a descortesía envers el Jefe del Estat, y quinas represalias se pendrian ab descreix els representants del Poder central, no contra nosaltres personalment, sino contra'ls nostres pobles y contra la nostra Catalunya.

Aquest interés ens obliga a deixar de banda nostres particulars afeccions, tant més quan vosté sab per trista experiencia que'l caciquisme's disfressa hipòcritament ab un *monarquisme d'ocasió* que faria de nostre retraiment un arma pera poguer arrossegar-se en las oficinas totas de l'Administració espanyola, en demanda d'aquellas iniquitats y vexacions, moltas vegadas concedidas, contra'ls que no han comés altre delictes que'l d'esser homes d'ordre y ayants de la seva terra.

Vosté deu conèixer la campanya sorda que contra els nostres homes se fa aquets dies, suposant la canalla forastera qu'en determinadas festas de carácter catalá, aquellas en que hi intervenen estimadíssims companys de causa, se realisarán actes no sols contraris al qui representa'l Poder constituït del Estat, sino també en pugna ab els sentiments de molts bons afectes a la causa del nacionalisme catalá, actes per altra banda renyits ab la nostra cultura, ab la educació particular y pública que tots reconeixém y desitjém servir en el nostre poble.

Un acte de cortesía, un acte d'educació, un acte d'interés per el seu poble envers l'única institució irresponsable d'un régimen corromput; envers l'únich llas que avuy ens pot unir ab las altrás nacionalitats qu'integran l'Estat espanyol; envers l'autoritat cons-

tituida de necesaria existencia en tota societat humana; envers al jove monarca qu'entre l'espessa bro-mera de suspicacias y de calumnias presumeix que vé a trobar un poble tot sensatesa, tot cultura, tot tre-vall, son las rahons que justifiquen la meua intervenció en aquest assumpto.

Molt l'hi agrairé qu'aquest criteri sia també'l seu com jo suposo, y que tots els representants del catalanisme en el districte de Vilanova y Sant Feliu acudeixin a la recepció del Monarca; no confosos ab els que desmoralitzen y malmenen els nostres pobles fent en els mateixos insuportable la vida, no a fer de compararia a la colla caciquista que deshonra la nostra terra; sino units ab els qu'estiman la terra catalana units per la comunitat de sentiments, per la cortesia, per l'educació cívica y per l'interés de poble.

Mani a sos affm. s. s. s.

Joseph Bertran y Musitu.»

Sessió del Ajuntament

Baix la presidència del primer tinent d'Alcalde Sr. Misas y ab l'assistència dels regidors Srs. Marsal, Puig, Magràn, Catasús, Mitjans y Carbonell y Planas, el dimars últim es celebrà sessió de primera convocatoria.

Llegida y aprobada l'acta de la sessió anterior, el Sr. Catasús s'adherí al vot de gracias donat en aquélla al alcalde Sr. Batlle per haber costejat la ornamentació del saló de l'Arcaldia.

Es llegiren dos ofis: l'ún del Governador civil y l'altre de la Diputació, invitant al Ajuntament a la recepció dels Municipis de la provincia al Rey.

S'acordà correspondre a la invitació y deixar al criteri de l'Arcaldia el nomenament dels regidors que l'han de acompanyar en tal acte.

El Sr. Mitjans feu constar el seu vot en contra, en nom del partit a que pertany.

Es donà compte de una comunicació de l'Administració de la Companyia de M. Z. A. referent al sosteniment dels ferits per causas del servey, al Hospital. En ella, la Companyia, faltant a la veritat, diu que may ha utilitzat els serveys del Hospital, y que sempre que ho necessiti sufragarà els gastos necessaris.

El Sr. Catasús, després de confirmar que l'Hospital s'ha fet càrrech de varis empleats ferits de la Companyia, sense que aquésta abonés els gastos dels mateixos, proposa que s'gestioni el cobro de algunas partidas que la Companyia adeuta al Hospital.

Després de algunas aclaracions fetas pe ls senyors Mitjans, Marsal y la Presidencia, en que posaren de manifest algunas deficiencias de la Companyia, s'acordà que la Junta de Beneficencia gestionés el cobro de ditas partidas.

Es llegí un compte del metje D. Santiago Font, dels havers devengats pe l'coneixement dels joves concurrents al actual reemplaç y altres anteriors. Com que la legislació és un xich confosa sobre qui té de pagar aquest compte, s'acordà que passés a la Comissió d'Hisenda pera el seu degut estudi.

Es donà compte de la relació de ingressos de consúms durant el mes passat y del mohiment de gastos y ingressos durant el primer trimestre de enguany.

El Sr. Puig proposà que s'dongués el pesam a la familia del Ilm. Sr. D. Antoni Ferratjes de Mesa (q. e. p. d.), que tants excelents serveys prestà a la nostra vila y que ab tant patriotisme y desinterés treballà pera el seu pervindre. Aixís se acordà per unanimitat.

Y no haventhi més assumptos de que tractar, va aixecarse la sessió a un quart de una.

NOTICIAS

EL PAS DEL REY

A dos quarts de deu del matí del últim dimecres va passar per aquesta vila, en direcció a Barcelona, el tren que conduïa a D. Alfons XIII.

Com hi havia ordres rigurosas de no deixar entrar ningú al andén, solsament es col·locaren en aquest lloch l'alcalde Sr. Batlle, el clero parroquial y el Somatent, presidit pe'l cabo Sr. Oller.

Una inmensa gentada va col·locarse en l'encreuement de la via ab la carretera, pera presenciar el pas del Rey.

El monarca sortí a la plataforma del vagó y, en mitx de aclamacions y viscas, va saludar a la concurrencia, entre la que hi abundaven en gran part las senyoras.

*

Són molts els sitgetans que aquets días s'han

trasladat a la ciutat comtal pera presenciar els festetjos que s'hi celebren en honor del Rey.

*

Es troba molt millorat, a Barcelona, de la malaltia que feya temps venia aqueixantlo, el nostre distingit amic l'advocat D. Narcís Pla y Daniel.

Ens en alegrém de debó de la seva milloria, y desitjem de tot cor el prompte restabliment complet de la seva salut.

*

Aquesta setmana hem tingut el gust de saludar al nostre estimat amic D. Mañel Antém, metje de Sant Joan de las Abadesas, en quina població és molt apreciat dels seus vehins.

*

A la gran festa dels Somatents que avuy es celebrará a Montserrat, hi assisteixen més de trenta individus d'aquesta vila.

El zelós cabo de Somatent de Sitges, D. Jaume Oller, estarà al davant de tots els somatents del districte, per trobarse malalts els Sr. Montaner, de Sant Pere de Ribas, y el Sr. Ferrer, de Vilanova, que per categoria els hi pertocaria.

*

Hem sigut inviatats pera concórrer a l'Assamblea que la Unió Catalanista celebrará próximament y en la que s' discutirà el tema «El catalanisme y la cuestió social».

No hi farém falta.

*

El ball donat la nit de Pasqua en el Prado Suburens va resultar del tot lluhit. La banda del local va tocar ab afinació un triat programa.

*

Aquesta nit passada deu haberse celebrat en el «Prado Suburens» una funció gimnástica, ecuestre, acrobática y mímica, baix la direcció dels germans Srs. Caprani, artistas que ab tant d'èxit treballan en el Teatre Apolo de Vilanova y Geltrú.

*

Ahir a las sis del matí va sortir el Combregar General pera assistir als malalts en els seus propis domicilis.

*

El dimars passat va arribar a nostra vila l'intrèpit excursionista portugués Antón Julio de Castro, que's proposa donar la volta a Europa a peu y sens diners pera obtenir de la Societat Geográfica de Lisboa el premi de 12,000 duros ofert per dita entitat al que compleixi las condicions més amunt esmentadas.

Podém assegurar que nostre vila ha sigut una de las poblacions que'l Sr. Castro ha observat ab detenció, anantsen agradablement impresionat.

Desitjem molt bon camí y ben bona sort a tan simpàtic excursionista.

*

A l'avansada edat de 77 anys ha mort en nostra vila, casi soptadament, el molt apreciat y bondados compatriota D. Francisco Camps y Riera.

El difunt era una persona molt caritativa que's compadeixia de la miseria, a la que sempre socorria ab el seu óbol.

Per aixó el Sr. Camps era estimat y ben volgut de tothom.

Bona prova van donarne els molts sitgetans que assistiren al seu enterro, quin acte va resultar una verdadera manifestació de dol.

Enviém a la seva distingida esposa D.ª Francisca y a la demés familia, la expressió del nostre més sentit pesam.

*

El dilluns de Pasqua a la tarda donavan bó de véurer els aforas de nostra vila.

Foren moltas las familias que, aprofitant la esplendidesa del temps, qu'era el de un verdader día de primavera, van sortir a menjar la mona, escampantse per una part y altre de las montanyas vehinas y deixantse caurer cap-al-tart en el pintoresch paratge dels Molins, ahont la banda de «El Prado» va executar unas quantas pessas ballables, que'l jovent aprofità pera dansar a l'era fins a entrada de fosh.

Al devallar per la montanyeta dels Molins y la carretera tanta munió de gent, contemplat desde lluny presentava un efecte verdaderament hermós, exaltat per la bonica barreja de las barretinas vermel·las que rumbejavan els joves de la colla de las Caramellas.

De retorn a la vila, la banda va fer una passada y las caramellas obsequiaren ab els seus cants a unas quatas familias.

La banda de «El Retiro», junta ab la societat «L'Escarpiñull» va anar a menjar la mona a la era de Ca'n Milá, ahont la concurrencia no hi era tan nombrosa com als Molins.

*

El nostre apreciat amic D. Cristófol Montaner, de Sant Pere de Ribas, es troba bastant millorat de la malaltia que desde días venia sufrint.

No cal dir lo molt que'ns alegrém de poguer donar tan bona nova.

*

Ahir va ser l'últim día de la matansa de tocinos en aquesta vila.

*

El prop-passat diumenge verificà una excursió a aquesta vila el coro de Barcelona titulat «Escarpiñull Madronehse», havent saludat al poble cantant algunas composicions devant la Casa de la Vila.

L'esmentat coro va donar un concert en el teatre de «El Retiro», que, per ésser a benefici dels pobres de la població, no cal dir es vegé sumament concorregut, recaudantse més de 300 pessetas.

No obstant, hem de fer constar que la seva visita no ens ha sigut del tot grata, donchs va disgustarnos bastant el sentirli cantar algunas pessas no del tot morals y impropies de la cultura de aquesta vila; per lo que ha sigut molt censurat.

*

L'altre día fou objecte de la riota de la concurrencia en general que presenciat el pas del Rey, un crit esgargamellat que va deixar anar ab tota la seva mala sombra, el tipo més popular de la població, el simpàtic Agutzilet.

*

Ha sigut tant extremada l'afluencia de forasters a la nostra vila durant las festas de Pasqua, qu' en la nit del dilluns van recaudarse més de 500 pessetas en la Estació del ferro-carril.

A causa dels molts viatjers qu' en els demés trens de la tarde y de l'endemà sortian, hi hagué necessitat d'afegir cotxes als convoys.

*

A la recepció dels arcaldes de la provincia, celebrada a la Diputació devant del Rey, hi assistiren en representació del nostre Ajuntament els senyors Batlle y Misas.

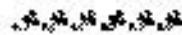

Noticias religiosas

Avuy, a las vuyt del matí, continuaran els exercicis de Sant Antoni. A las deu missa conventual. A las cinch de la tarda, Rosari cantat y adoració del Sant Sepulcre.

Demà y demés días feyners, a las vuyt continuaran els expressats exercicis.

Dissapte, a las deu, en el Santuari del Vinyet, funció Sabatina ab missa, fentse durant la mateixa els exercicis propis y cant dels goigs, entonant la Rda. Comunitat la «Salve», ab acompanyament de orga.

SECCIÓ OFICIAL

EDICTE

Habent comunicat la Recaudació de Cédulas personals de aquesta Zona que ha comensat la distribució y cobranza corresponent al periodo de 1904, aquesta Arcaldia ho fa públich pera que'l vehinat pugui acudir a las Oficinas de Vilanova y Geltrú, carrer del Colegi, n.º 5, baixos, tots els días feyners desde las 9 a las 12 del matí, mentrestant no's senyalin els días de cobranza voluntaria en aquesta vila.

Es fa públich, además, que'l recàrrech municipal autorisat en el presupost ordinari vigent ascendeix al 50 per 100 del valor de la respectiva classe de cédula.

Sitges, 8 de Abril de 1904.—L'Alcalde President, Francisco Batlle.

EDICTE

L'Agencia executiva de aquesta Zona recaudatoria, senyala els días 10, 11 y 12 del corrent, desde las 9 a las 13 horas, pera que'ls contribuyents morosos en el pago de las sevas cuotas corresponents al primer trimestre d'aquest periodo, acudeixin a las Oficinas de Vilanova y Geltrú, carrer de Lanuza, n.º 6, a saldar el seu descobert ab el aprémit de primer grau, si no volen incórrer en novas responsabilitats pecuniarias.

Aquesta Arcaldia ho comunica als interessats pera els efectes legals.

Sitges, 8 de Abril de 1904.—L'Alcalde President, Francisco Batlle.

